

Encomaneu-vos als nostres màrtirs.
Demaneu favors a Déu per intercessió d'ells.

Donatius

– Vicepostulació (Vic) 20,00 €

Oració

Oh Déu, que ornàreu el prevere Jaume Serra Jordi i companys, preveres i laics, amb el do d'una fe viscuda i, en la persecució, el coratge de donar-ne testimoni amb el sacrifici de la seva vida; concediu-nos, per la seva intercessió, la gràcia que us demanem i, si ha de ser per a glòria vostra i edificació de les ànimes, us supliquem que us digneu a beatificar-los i feu que nosaltres imitem el seu testimoni de fe viva. Per Crist, Senyor nostre.

Comuniqueu-nos, si us plau, els favors rebuts per intercessió dels nostres màrtirs, tot especificant, si és possible, el tipus de favor.

Feu arribar els vostres donatius per a poder tirar endavant la causa, a través de la parròquia de les oficines del bisbat o del compte 2040-0020-15-33000-10993 de Caixa Manlleu.

CAUSA DE CANONITZACIÓ DELS NOSTRES PRESUMPTES MÀRTIRS, PREVERES I LAICS VICEPOSTULACIÓ

Carrer Santa Maria, 1 — 08500 Vic Telèfon 93 883 26 55 — Fax 93 889 43 89
Adreces electròniques: bisbatdevic@bisbatvic.com
www.bisbatvic.com

Any 2 - Núm. 9 - Juny del 2009

Martiri

Explosió d'heroisme

La persecució religiosa dels anys 1936-1939, a més dels màrtirs i confessors, generà una gran explosió d'heroisme de persones de totes les edats, sexes i condicions, que exposaren la vida per ajudar els perseguits, no solament familiars i amics íntims, sinó fins i tot persones desconegudes que necessitaven ajut i protecció, amagant-los a casa seva, alimentar-los si s'esqueia que vivien a la muntanya o als boscos propers, acompanyar-los per camins de bosc no fressats en hores nocturnes o molt matineres per anar d'un lloc a l'altre, o per canvi d'amagatall o per a l'exercici del culte clandestí que, llevat dels primers mesos, s'establí en aquesta zona roja gràcies al zel de sacerdots amagats i el desig de cristians de poder

rebre els sagraments de la penitència i eucaristia o la unció dels malalts en perill de mort.

Copio a continuació uns versos del poema de Mn. Camil Geis "La missa dels proscrits", escrit el 1936 "Sabeu aquella missa que dèiem a l'alcova, / amb una olor de casa i amb un perfum de roba? / Que dèiem amb veu baixa i amb el balcó tancat? / L'antiga calaixera feia d'altar sagrat: / un crucifix, dos ciris, dos rams, un petit llibre /...El plat millor de casa fa ofici de patena; / per fer de canadelles, hi ha vasos a balquena / de calze en fa una copa de lluminós cristall: / tots ens mirem en ella, talment en un mirall! /... Al lluny, carrers i places ressonen de revolta / A la petita alcova lleu tremolor envolta / la fe silenciosa de quatre o

cinc creients / que preguen entre runes de temples i convents, perquè, colgada en cendres, altra vegada arrel·li i tregui lluc l'eterna llavor de l'Evangeli”.

Això no és una ficció poètica, sinó que reflecteix una realitat molt viva, que es donava freqüentment en pobles i ciutats.

Germans Vila Vila

Mn. RAMON VILA VILA Vicari Mestre de Súria

Va néixer a Sant Quirze de Besora el dia 8 de gener de 1910. Cursà els estudis eclesiàstics en el Seminari de Vic i fou ordenat sacerdot el dia 25 de setembre de 1932. El novembre del mateix any fou nomenat Vicari Mestre de Súria. Exercí aquest càrrec fins a la mort, llevat d'uns mesos que va estar a Barcelona fent el servei militar.

Pel seu talent i bon caràcter prometia ser de gran profit per a la Diòcesi. Era humil i senzill, virtuts que predominaven en els nostres sacerdots diocesans.

En cas de perill tot podia desaparèixer en uns minuts i el sacerdot ja s'havia convingut que era un oncle que visitava a la família o un marxant que venia a tancar un negoci.

Vicenç Esmarats, pvre.
vicepostulador

En iniciar-se la revolució de 1936 marxà de Súria i a peu i amagant-se per a la muntanya i als boscos es dirigí a Sant Quirze, el seu poble natal, on arribà el dia 3 d'agost, amb els peus nafrats, havent fet nit el dia 2 al santuari de la Mare de Déu dels Munts, sobre Sant Quirze. A casa seva es creia segur, pensant que el Comitè no es preocuparia d'ell. Però no fou així, sinó que la nit del 23 del mateix mes d'agost, ja trucaren a la porta de casa seva. De moment, s'amagà, però davant les protestes dels milicians de que es tracta només d'una breu declaració i confiant en l'antiga amistat amb algun d'ells, decidí presentar-se. Però en passar davant la seva mare, ja no li pogué dir res per l'emoció. Només li agafà la mà i diposità en ella el rellotge com a record. Fou traslladat a l'Ajuntament amb el seu pare a qui es demanà si tenia diners per a salvar el seu fill. En dir que no, fou acomiadat. En passar davant del fill, aquest li digué "Adéu, pare; fins al Cel". Aquella mateixa nit del 23 al 24 fou assassinat vora la carretera, en el lloc conegut com la "Costa Cogulera". L'endemà fou enterrat en el cementiri de Sant Quirze.

Sr. CASIMIR VILA VILA Pare de família

Nasqué a Sant Quirze de Besora el dia 3 d'agost de 1906. Estudià uns anys al Seminari de Vic. Home format, valent, convençut en els valors evangèlics i molt bon cristià tenia una gran devoció al Sant Rosari i era molt piadós com ho mostren els seus escrits i cartes a la família quan estava en el camp de càstig. Treballava d'escrient en una empresa de Torelló. El 23 d'agost de 1936 assassinaren el seu germà Mn. Ramon. No veient-se segur s'amagà en una balma del Gorg Negre de Santa Cecília de Voltregà amb tres cosins joves del Mas Tarrés, des d'on els proporcionaven el menjar. Dos fets: un tret d'escopeta que se li disparà fortuita-

ment a un dels nois que hi havia en un altre grup amagat una mica més amunt i un cadàver d'una persona, encara desconeguda, que va aperèixer al Gorg, motivaren una vigilància estreta per aquells voltants, que donà per resultat el descobriment de la Balma on trobaren tres dels amagats, els altres dos eren fora i quan hi tornaren i la veieren buida, fugiren. Com que ell era el més gran dels tres, el varen torturar fortament perquè delatés els qui faltaven sense aconseguir-ho. Els portaren a Vic i d'allà a Barcelona al Quarter Carles Marx, en uns pisos del carrer Sicília. Al Casimir el passaren a la presó Model per a ser jutjat. Als dos joves, els proposaren allistar-se a l'exèrcit i els traslladaren al front de l'Ebre, El Casimir un cop jutjat el condemnaren a un Camp de Treball (pròpiament de càstig). Fou incorporat al Batalló de Clariana del Cardener, entre Súria i Solsona. Havien de construir una gran mina que serviria per a emmagatzemar material de guerra i construir les carreteres d'accés a la mina. Els tractaven molt durament i més a ell que no s'amagava de pregar. Com a resultat dels mal tractaments va haver de ser traslladat a l'hospital de Manresa. En un viatge odissea encara l'esposa i la filla el pogueren veure viu. Morí el dia 5 d'octubre de 1938 i fou enterrat en una fossa en el mateix hospital.